

اپیدمیولوژی لیشمانیوز جلدی در شهرستان بهبهان در طی سال های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۴

کیوان کج کلاهی^۱، لیلا دانه چین^۱، فرج الله بخردی^۱، ام البنین قاسمیان کریک^۲، رزاق محمودی^{۳*}
و عطا کیبودری^۴

- ۱- دانشکده علوم پزشکی بهبهان، بهبهان، ایران.
 - ۲- گروه دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بهبهان، بهبهان، ایران
 - ۳- مرکز تحقیقات میکروب شناسی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران
 - ۴- دانشجوی دکترای تخصصی بهداشت و کنترل کیفی مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه ارومیه
- *نویسنده مسئول: رزاق محمودی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، آدرس ایمیل: r.mahmodi@yahoo.com، شماره تماس: ۰۹۱۲۷۸۶۸۵۷۱

چکیده

زمینه و هدف: لیشمانیوزیس یکی از مهمترین بیماری های مناطق گرمسیری و نیمه گرمسیری می باشد که جزء بیماری های مشترک نیز طبقه بندی می شود. لیشمانیوز جلدی رایج ترین فرم لیشمانیوز آلوده کننده انسان می باشد. عامل آن انگل های مختلفی از جنس لیشمانیا می باشد که انسان از طریق نیش پشه خاکی ماده آلوده مبتلا می شود.

روش بررسی: در این مطالعه توصیفی- مقطعی، جامعه آماری شامل کلیه افرادی بود که از ابتدای سال ۱۳۹۰ لغایت پایان ۱۳۹۴ جهت تشخیص بیماری سالک به آزمایشگاه مرکز بهداشتی درمانی شهرستان بهبهان مراجعه نمودند. برای انجام این تحقیق افراد مراجعه کننده به شبکه بهداشت پس از معاینه آن ها پرسشنامه ای که حاوی اطلاعات مربوط سن، جنس، محل سکونت، شغل، نوع سالک، عضو مبتلا، تعداد ضایعات، فصل و نحوه تشخیص بیماری بود، تکمیل گردید.

یافته ها: در این مطالعه از مجموع ۳۰۰ مورد مشکوک که از ابتدای سال ۱۳۹۰ تا پایان ۱۳۹۴ به مرکز بهداشت شهرستان بهبهان مراجعه کردند، ۱۸۲ نفر (۶۰/۶۶٪) از نظر گسترش مستقیم و وجود جسم لیشمن (اماستیگوت) در زخم، مثبت بودند که از این تعداد ۱۳۶ نفر مرد (۷۴/۷۲٪) و ۴۶ نفر (۲۵/۲۷٪) زن بودند.

نتیجه گیری: مطالعه حاضر برای اولین بار در شهرستان بهبهان در استان خوزستان با هدف بررسی جنبه های مختلف اپیدمیولوژی لیشمانیوز جلدی صورت پذیرفت. با توجه به اینکه احتمال انتشار بیماری در

